

Sygn. akt V U 1249/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 października 2015 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Krzysztof Głowczyński

sygn. akt VU 1249/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 października 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy W. B. prawa do emerytury, gdyż wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił 7 lat, 2 miesiące i 24 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych co najmniej 15 lat oraz nie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, o których mowa w art. 27 wyżej cytowanej ustawy.

W. B. wniósł od powyższej decyzji odwołanie zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że wnioskodawca wykazał jedynie 7 lat, 2 miesiące i 24 dni stażu w szczególnych warunkach/szczególnym charakterze oraz niewłaściwe zastosowanie § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wniósł o zmianę decyzji w całości przez przyznanie prawa do emerytury od 01 października 2015 r.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca argumentował, że posiada wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach i taką kwalifikowaną pracę wykonywał także w nieuznanym przez organ rentowy okresie zatrudnienia w

(...) Przedsiębiorstwie (...) w L. od 06 listopada 1985 r. do 20 marca 1997 r. W tym czasie wykonywał prace kierowcy ciągnika, wymienione w wykazie A, Dział XIV pkt 3. Posiadając jedynie uprawnienie do kierowania ciągnikami (kategoria T), nie mógł kierować innymi niż ciągniki pojazdami.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że do ogólnego stażu pracy zaliczył wszystkie okresy zatrudnienia, na które wnioskodawca przedłożył wymagane dokumenty, tj. służba wojskowa od 29 lutego 1972 r. do 14 grudnia 1973 r. oraz okresy zatrudnienia od 27 maja 1975 r. do 21 września 1980 r., od 20 października 1981 r. do 16 września 1983 r. (nie zaliczono okresu renty chorobowej od 22 września 1980 r. do 21 września 1981 r.), od 17 września 1983 r. do 31 października 1985 r., od 06 listopada 1985 r. do 20 marca 1997 r. i od 24 marca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca W. B., ur. dnia (...), wiek 60 lat ukończył z dniem (...) oraz był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił 24 lata, 3 miesiące i 17 dni stażu pracy, w tym niespornie 7 lat, 2 miesiące i 24 dni pracy w warunkach szczególnych przy pracach.

B e z s p o r n e.

W postępowaniu przed organem rentowym W. B. udokumentował według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. następujące okresy zatrudnienia w:

- SKR L. z/s O. od 27.05.1975 r. – 21.09.1980 r. – traktorzysta (5 lat, 3 miesiące i 25 dni); w czasie tego zatrudnienia ubezpieczony w okresie od 22 września 1980 r. do 20 października 1981 r. pobierał rentę inwalidzką trzeciej grupy, i ponownie od 21 października 1981 r. do 16 września 1983 r. (1 rok, 10 miesięcy i 27 dni);

- Państwowym Gospodarstwie Rolnym w K. Gospodarstwo L. od 17 września 1983 r. do 31 października 1985 r. (2 lata, 1 miesiąc i 15 dni);

- (...) Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L. od 06 listopada 1985 r. do 20 marca 1997 r. (11 lat, 4 miesiące i 15 dni) i ponownie od 24 marca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. (1 rok, 9 miesięcy i 8 dni);

D o w ó d: w aktach kapitału początkowego :

- świadectwo pracy z dnia 24 stycznia 2003 r.,

- decyzje z dnia 02 października 1980 r. i 24 września 1981 r.,

- pismo SKR z 15 kwietnia 2004 r.,

- świadectwo pracy z dnia 23 lipca 2002 r.

W czasie od 29 lutego 1972 r. do 14 grudnia 1998 r. (1 rok, 9 miesięcy i 16 dni) wnioskodawca pełnił zasadniczą służbę wojskową.

D o w ó d: w aktach emerytalnych, zaświadczenie z dnia 11 maja 2015 r., k. 7.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca domagał się przyznania mu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 w zw. z art. 39 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W świetle powyższych przepisów odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie przede wszystkim z uwagi na niespełnienie do dnia 01 stycznia 1999 r. przesłanki wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze 25 lat. W przedmiotowej sprawie bezsporne było bowiem, że odwołujący udowodnił według stanu na wskazany wyżej dzień łącznie 24 lata, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Treść odwołania wskazuje, że ustalenia tego ubezpieczony nie kwestionował. Formułując bowiem zarzuty, zarzucił jedynie błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym ustaleniu wykazanego okresu pracy w szczególnych warunkach. Także treść uzasadnienia odwołania koncentruje się wyłącznie na okolicznościach dotyczących ustalonego okresu takiej pracy.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie ma fakt, że W. B. w okresie od 22 września 1980 r. do 20 października 1981 r. pobierał rentę inwalidzką trzeciej grupy. Okres pobierania takiej renty nie jest mającym wpływ na prawo do emerytury okresem, bowiem nie jest okresem składkowym (art. 6 ustawy emerytalnej) ani też okresem nieskładkowym (art. 7 ustawy).

Nie może więc budzić wątpliwości, że odwołujący nie spełnia podstawowego warunku określonego w cytowanym wyżej art. 184 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem nie udokumentował wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

Wobec powyższego dokonywanie ustaleń w przedmiocie czy odwołujący legitymuje się 15 - letnim okresem pracy w szczególnych warunkach okazało się być bezprzedmiotowe. Nawet bowiem uznanie przez Sąd, że odwołujący wymagane ustawą okresy pracy w szczególnych warunkach zgromadził, nie mogłoby to skutkować zmianą zaskarżonej decyzji - wobec faktu, że wnioskodawca nie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Tym samym Sąd odstąpił od oceny charakteru pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach, w podawanym przez niego okresie.

Należy też przypomnieć, że w postępowaniu odrębnym w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, toczącym się z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury lub renty, niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) przez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek

warunkujących prawo do świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2005 r., I UK 160/04, Lex nr 153639). Z kolei w wyroku z dnia 09 lutego 2010 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy z 1999 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do świadczeń określonych w tej ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia. Wówczas też, na wniosek osoby uprawnionej, organ rentowy wydaje decyzją o przyznaniu prawa (art. 116 i 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Niespełnienie przez pracownika ustawowych warunków koniecznych do przyznania świadczenia powoduje wydanie decyzji odmownej. Wydanie takiej decyzji następuje również wtedy, gdy pracownik nie spełnia chociażby jednego z ustawowych warunków niezbędnych do przyznania świadczenia. Ponadto Sąd Najwyższy zauważył, że nie jest dopuszczalne w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia i przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości (wyrok SN z dn. 9.-2.2010 r., I UK 262/09, LEX nr 585728).

Przechodząc od w.w. rozważań teoretycznych, które Sąd Okręgowy w pełni podziela, do realiów rozpoznawanej sprawy, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, gdyż bezspornym jest że wnioskodawca nie posiada wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

W końcu należy także wskazać, że w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter odwoławczy i kontrolny, postępowanie dowodowe ogranicza się do sprawdzenia zgodności z prawem decyzji wydanej przez organ rentowy, badanie takiej jest możliwe przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydania decyzji, a więc w chwili ustalania prawa do świadczenia przez organ rentowy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 października 2014 r., II UK 11/14, LEX nr 1545033).

Na marginesie należy dodać, że niniejszy wyrok nie zamyka odwołującemu prawa do ponownego ubiegania się o przyznanie mu prawa do emerytury, po spełnieniu przez niego wszystkich przesłanek określonych w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W ramach ponownego wniosku ubezpieczony będzie miał możliwość dokumentowania okresu pracy w (...). Zwraca przy tym uwagę fakt, że takiego okresu dotychczas nie tylko dokumentował ale także okresu takiego nawet nie wymienił tak we wniosku o emeryturę jak i wiele lat wcześniej, w załączonym do wniosku o ustalenie kapitału początkowego kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych.

Z tych względów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.